

Reflexions sobre la gestió cultural des de la pràctica

Published by [Interacció](#) [1] on 13/03/2025 - 15:58 | Last modification: 29/06/2026 - 08:33

Després de la lectura, aquest volum és interessant perquè mostra un desplaçament significatiu en la literatura sobre gestió cultural. Més que proposar nous grans paradigmes, reuneix reflexions, experiències i pràctiques que intenten comprendre com canvia la gestió cultural davant la crisi dels models institucionals tradicionals, la internacionalització, els conflictes polítics i l'emergència de formes d'organització més autònomes. La seva aportació principal no és oferir una teoria unificada, sinó posar en diàleg perspectives diverses sobre els reptes contemporanis del sector.

El llibre, editat per l'Observatori Cultural de la Universitat de València, s'estructura en tres blocs complementaris: **Reflexions, Experiències i Pràctiques**. Aquesta arquitectura permet combinar aportacions acadèmiques amb estudis de cas i testimonis professionals, evitant separar la reflexió teòrica de la pràctica quotidiana de la gestió cultural. Els editors reivindiquen precisament el paper dels observatoris culturals com a espais de producció de narratives capaces d'interpretar la complexitat contemporània, més enllà de la simple acumulació d'indicadors o estadístiques.

Un dels fils conductors del llibre és la necessitat de reconsiderar la relació entre cultura, institucions i democràcia. Jazmín Beirak defensa que la cultura necessita preservar espais d'autonomia respecte tant del mercat com de l'Estat. Pau Rausell analitza els riscos que l'extrema dreta planteja per a les polítiques culturals valencianes, mentre que Lluís Bonet examina les tensions entre centralitat i perifèria en les estratègies d'internacionalització cultural a partir del cas català. Sense compartir necessàriament els mateixos plantejaments, els tres textos coincideixen a entendre la política cultural com un terreny de disputa institucional i ideològica.

?La gestió cultural contemporània es construeix cada vegada més a partir de xarxes, cooperació i producció compartida de coneixement.

El segon bloc trasllada el debat cap a l'experiència professional. Les aportacions sobre el Goethe-Institut, les ciutats creatives o el projecte mediterrani Chebec mostren que la internacionalització ja no consisteix únicament a exportar activitats culturals, sinó a construir xarxes estables de cooperació, aprenentatge i innovació. Aquesta perspectiva connecta amb una tendència consolidada en les polítiques culturals europees, que situen la cooperació internacional com una funció estructural dels ecosistemes culturals.

Especial interès té el capítol de Marcia Jadue Boeri dedicat al funcionament de l'Observatori Cultural. Lluny

d'identificar un observatori amb una simple unitat estadística, l'autora descriu una infraestructura de producció de coneixement que combina anàlisi de dades, seguiment de polítiques, suport a la presa de decisions, construcció d'indicadors i desenvolupament de metodologies compartides. El relat mostra també una realitat poc visible: bona part del valor dels sistemes d'informació cultural depèn de processos laboriosos de normalització de dades, coordinació entre equips i construcció de criteris comuns. La qualitat de la informació no és només una qüestió tecnològica, sinó també organitzativa.

El darrer bloc recupera experiències d'autogestió cultural. Tant el projecte **El Punt** com la història de l'escena del rock valencià reivindiquen formes d'organització comunitària que funcionen al marge de les grans institucions culturals i de les lògiques mercantils. L'autogestió hi apareix no només com una necessitat derivada de la precarietat, sinó també com una opció política basada en la cooperació, la memòria col·lectiva i la construcció de comunitat.

Des d'una mirada actual, el llibre té el valor de reunir alguns dels debats més rellevants de la gestió cultural dels darrers anys: els drets culturals, la internacionalització, els observatoris culturals, la cultura davant les transformacions ecosocials o les pràctiques d'autogestió. Alhora, la naturalesa coral del volum fa que no construeixi una tesi compartida. Els capítols mantenen enfocaments molt diversos i, en alguns casos, clarament normatius o militants. Aquesta heterogeneïtat constitueix alhora una fortalesa i un límit: ofereix una panoràmica rica del moment, però deixa en mans del lector la tasca d'articular els diferents arguments en una interpretació coherent de la gestió cultural contemporània.

Referència

Abeledo Sanchis, R., i Jadue Boeri, M. (2025). Observatori Cultural de la Universitat de València: Reflexiones, experiencias y prácticas sobre la gestión cultural contemporánea. Universitat de València. DOI: <https://doi.org/10.7203/PUV-OA-747-8> [2]

Categories: Llibre

Categories: Recursos i publicacions

Tags: gestió cultural

Tags: governança cultural

Tags: internacionalització cultural

Tags: drets culturals

Tags: pensament cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/news/2025/03/observatorio-cultural>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://doi.org/10.7203/PUV-OA-747-8>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/9902>